

Dertli ağlar, dertsiz ağlar
Dünya içinde
Hey gidi goca dünya
Gam yükü müsün (sen)
Söyle (söyle) fani dünya
Dert küpü müsün (sen)

Bilirsiniz, bir hayli eski bir şiir, eski bir şarkı. Şarkı eski, artık pek duyulmuyor, ama sözleri yaşadığımız dünyayı anlatmaya devam ediyor.

Şimdi diyebilirsiniz ki; bu şarkıyla, bu şiirle, çocukların mezuniyet gecesiyle ilişkisi ne? Ne alaka? Diyebilirsiniz. Lütfen ilgi aramayın. Her hangi bir bağlantı kurmayın. Çünkü bu şarkıda geçen dünya 'benim dünyam'. Ama eğer aynı dünyada yaşıyorsak, 'gam yükünü' beraber omuzluyor, birlikte 'dert küpü' olmuşuz demektir. Dertli de, dertsiz de ağlıyor demektir.

Çünkü bizler dertli insanlarız. Dertlerimiz var; çare aradığımız dertlerimiz var. Çünkü eğer "bir derdiniz yoksa, başınız büyük dertte" demektir. Derdimiz çocuklarımız, onların geleceği: İyi yetişsinler, başarı merdivenini hızlı adımlarla çıksınlar, medeni cesaretleri artsın, girişimci olsunlar, tuttuklarını koparsınlar diye çırpınıp duruyoruz. Sorarım şimdi size, tüm bunlar hangimizin derdi değil?

Bunları yaparken iki şeyi ihmal ediyoruz. İhmal ettiğimiz, iki önemli şeyin farkında değiliz. Birincisi, bu çırpınışlar içinde, maalesef hangi insani değerleri kaybettiğimizin farkına varamıyoruz. İkincisi, hak etmediklerini elde etme hırsına, helale harama bakmadan kazanma hırsına çocuklarımızı feda ediyoruz. Kısacası, "bindik bir alamete, gideyoz kıyamete".

Birazda güzel şeyler söyleyelim. Her ne kadar "mezuniyetten" söz ediyorsak ta, her ne kadar "kocaman oldular, ne çocuğu" desek te, bunlar bizim hala çocuklarımız, hep öyle kalacaklar. Onlar hep "ana kuzusu" olmaya devam edecekler.

Bir mukaddes kitap gibi öpeyim
İnce solgun elini ver ver anne
Camlarımı kırdı kış ah üşüdüm
Pencereme çarşafını ger anne

Değerli veliler, anneler, babalar, büyük anneler, dedeler
Çok değerli misafirler

Sizleri seçimleriniz nedeniyle tebrik ediyorum. İyi ki bu okulu tercih ettiniz. Burası benim gözümde bir okuldan öte sıcak bir yuva.

Benim iki çocuğum buralı. Bu okulun bölgenin en iyi okulu olması için ne gerekiyorsa yapmaya çalışacağız.

Dumlupınar Koleji olarak hedefimiz, güzel ve faydalı işler yapmayı ilke edinen, her güzel ve faydalı işi en mükemmel yapmaya odaklanmış, özgür düşünen, insanlığa iyilik yolunda hizmet edecek, güzel ahlaklı, milli ve manevi değerleri özümsemiş nesiller yetiştiren kurum haline dönüştürmek olacaktır. Çalışmalarımızı yaşadığımız çağa göre değil, yaşayacakları çağa göre hazırlamak için neler yapılması gerekiyorsa yapmaya çalışacağız. Öğrencilerin sosyal becerilerini, sanat becerilerini olabildiğince yüksek seviyelere çekmek için gayret göstereceğiz.

Gayret bizden, takdir Allah'tan!

Hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum. Çocuklarımızın yolu da, bahtı da açık olsun. Allah onların yar ve yardımcısı olsun.

Allah'a emanet olun.

Hayırlı akşamlar.

Prof. Dr. Remzi Gören
Vakıf Başkanı/DPÜ Rektörü